

Turkov; 300.000 starih rezervistov pa so ravno sedaj pozvali pod puško. Muktar-paša pusti v Foči samo 10 bataljonov, z drugimi pa maršira čez avstrijsko Dalmacijo do morja in se pelja v Carigrad tudi Derviš-paša zapušča Albanijo in hiti na Donavo, sploh Srbi in Črnogorci si bodo sedaj oddehnoli. Ali vse turške priprave bodo preslabe proti Rusom; ruski car in ves ruski narod se pripravlja na veliko vojsko; 14. nov. je pozval ruski car 600.000 vojakov, proti Donavi jih že maršira 250.000 mož s 564 kanoni, železnice prevažajo sedaj po celem ruskem samo vojake, streljivo in kanone; 160 milijonov vojnega posojila je razpisanega, 480 milijonov so, če bo treba, obečala posoditi ruska mesta. Rumuni bodo ruski vojni pridljali svojih 80.000 vojakov; Srbi popravljajo svoja krdela in bodo do novega leta zopet kakih 100.000 hrabrih junakov imeli postaviti na bojišče; Črnogorci so tudi sklenoli zopet prejeti za orožje in ako še pomislimo, da so Grki čedalje bolj srditi na Turke in skoro prisiljeni kakih 100.000 mož orožati, potem smemo upati, da bo zoper Turka in Angleže na nogah samo v Evropi 570.000 mož v prvem hipu; v Aziji pa zbirajo Rusi proti Erzerumu 120.000 mož. — V Indiji bil je tolik vihar, da je bilo 150.000 ljudi ubitih. — Na Kitajskem traja pobijanje katoličanov naprej. V Ningkuoh-fu je 1000 vojakov vlomilo v cerkvo, kder se je ravno obhajala služba božja ter so ubili mešnika in 100 vernikov, cerkev pa do tal razdjali.

Za poduk in kratek čas.

Iz Maribora v Solčavo in savinjsko dolino.

I. V poletni vročini mi je začela kri po žilah vreti, podplati srbeti; gnalo me je od doma; rad bi si bil iz glave izgnal sitne muhe, ki jih delajo skrbi pri sedanjem malo hvaležnem gospodarstvu. Zlasti letos so me hudo nadlegovale in da jih vsaj za nekaj časa pozabim, zvežem v torbo nekoliko sraje in druge za na pot potrebne robe, zadenem vse na rame potovanju že privajene in potegnem na mariborski kolodvor. Tukaj sta me vsled prejšnjega dogovora že pričakovala dva potna tovariša. Brž rešimo vsak svoj biljet in zasедemo kupé, kojega nam je konduktar, rusast deda, pokazal. Ni bilo dolgo in plavo oblečeni mož, stoječi pri zvonu, potegne za jermen in udari s kladivom 3krat po njem, brž zabrizgne nek drugi deda in cela vrsta vozov se začne pomikati za mogočnim „lukamafijem“. Bil je krasen den meseca avgusta. Za mostom čez Dravo smo se zasukali na desno in jo veselo kadili po rodovitni ravnini naprej med pohorskim in kamško-selničkim bregovjem proti Koroškemu. Nižeji hribi na desni in levi bili so lepi zeleni; pokriva jih zlahna vinska trta, toda letos gospodarjem ni dala velikega pridelka in ne veselja pri branju; spomladanski mraz ali slana je posmodila vse, kar je

trta za letos nastavila. Vlak nam je kmalu pridrdral v tesno dolino, ki prične za Rušami in se potem kraj Drave vije naprej v Koroško. Na tem potu sem zapazil več cerkvic, pa skoro vsaka je imela na svoji steni podobo sv. Krištofa, kako na plečastih ramah nosi božje dete Jezusa. Kaj pomeni to? To priča, da so ove cerkve že stare. Pred tremi stoletji je bila med plemenitaši razširjena bratovšina sv. Krištofa v obrambo proti pijanstvu, kateremu je takrat gospoda bila močno udana. Udom je bila dolžnost pijanosti varovati se in kedarkoli je kateri iz med udov bratovšine prišel mimo cerkve posvečene sv. Krištofu, ali če je na njeni steni bila slika tega svetnika ali v cerkvi njegov altar, je moral vsak iti v cerkvo, zmoliti jeden očenaš na namen bratovšin in po svojej zmožnosti položiti dar, ki se je potlej obrnel za zidanje novih cerkev. Tako se je mnogim ubogim podložnikom pripomoglo do potrebnih hiš božjih.

Tukaj mi pride na misel smešnica, katero sem pri tej priliki slišal; dogodila se je na Kranjskem. Nek premožen kmet si je pri svojem g. župniku izprosil dovoljenje, da sme na cerkveno steno dati naslikati podobo sv. Krištofa. Zadel je na šegavega slikarja in ker ga je prosil, naj napravi sv. Krištofa mogoče velikega, mu reče umetnik: če me dobro plačate, vam naredim sv. Krištofa tolikega, da bo še čez cerkveni kap segal. „Ni mogoče“, mu začuden kmet odgovori. „No, boste pa videli, da bo tako“ zavrne kratko slikar. Pogodba je bila sklenjena in slikar se potegne za zagrinjalo in začne svoje delo. Med tem se je pa kmet povsodi hvalil, kako „kunštnega“ slikarja da je dobil in da bo farnej cerkvi pripravil na steno sv. Krištofa, kolikega ne bodo niti v devetih farah imeli. Da se misliti, kako radovedni so ljudje postali, tam bolj, ker je prebrisani slikar nalašč mudno delal. Naposled pride vendar-le den odkritja; ljudi se je vse trlo okoli cerkve, vse je zijalo v steno, ko je slikar zagrinjalo odmeknil. Toda sedaj so se začeli vsi kmetu posmehovati in praviti, da ga je slikar za nos vodil in opeharil. Sv. Krištof je namreč bil napravljen, kako ravno pred vodo stoji in si pripogajen obuvalo izuvlje. Kmet ves srdit se obrne proti slikarju in mu reče: vi ste slepar, ker niste tako naslikali sv. Krištofa, kakor ste mi bili obečali, namreč tako, da bo segal više, kakor cerkveni kap! „Oče ne jezite se ne, jaz sem svoje pošteno storil, le pogledajte še enkrat podobo, ali ne vidite, da je sv. Krištof pripognjen in že zdaj se s svojimi širokimi plečami skoro dotika cerkvenega strešja — kedar se pa bo izul in zravnal, potem bo gotovo segnil više cerkvenega kapa. Kmet se je po teh besedah pomiril, vendar sv. Krištof še se mu do denešnjega dne ni zravnal.

Prestopili smo s hlaponom štajersko mejo in prišli na sosedno Koroško, kder je železni voz prvič obstal pri postaji Prevali. Okolica je polna premoga; vsako leto se ga izkoplje po 500.000

centov. Rabijo ga večidel za izdelovanje železa, ki se v stasnem ognju od prsti čisti. Visoki teuki dimniki puhajo iz sebe črnosivi dim in tako od daleč naznanjajo, da je ondi fužinstvo. Železa se izdelava vsako leto veliko. Samo med delavce se baje izplača vsaki mesec po 20—25.000 fl.

(Dalje prih.)

Smešničar 48. Berič, ki je zaostale dače pobiral, pri Vrabiču ni dobil nič denarja, pač pa celo vrsto razžaljivih psov. Berič potem sledečo pisano tožbo sodnji pošlje: „Podpisani tožim J. Vrabiča, da me je imenoval „dereža, goljufa, lumpa itd.“ Da je vse to gola resnica, pripravljen sem s prisego potrditi.“

Razne stvari.

(Slovenski dijaki) mariborske gimnazije bili so zaradi svoje narodnosti od dveh nemških zasramovani in so te iz krčme dostojno vrgli na ulico; zato so bili kaznovani na 9 ur zapora, nemškim klatežem se je odmerilo — 6 ur. Tako je zahtevala — nemška pravica!

(Vina ukradli) so tatovi 8 hektolitrov Neži Koretnikovej v Šmarji. Ani Stuhecevej v Hrastju blizu Radgone pa so tatovi vzeli obleke za 148 fl. in dolžno pismo za 540 fl.

(Krido napovedal) je Ferdinand Scherbaum, trgovec v Studencih ali pri sv. Jožefu nad Mariborom.

(Pogorel) je 15. nov. Miha Pernat v Spod. Gorici na dravskem polju; škoda se ceni na 900 fl. Ogenj sta vtorela z tobakom dva nosača okenskih šip. Tudi Janez Rangl v Zalogah v srenji Gotovljanski na savinjskem polju je po ognju v nesrečo zašel; pogorelo mu je 100 centov sena in 40 vaganov zrnja.

(† Gabrijela Prelogova), utemeljitelja in prvega urednika „Slov. Gospodarja“, je umrla v Mahrenbergu 51 let stara in je zapustila 6 otrok.

(Obsojen) na 9 let težke ječe bil je pri celjski sodnji Marka Čeh od sv. Lenarta v slov. goricah, ker je svojo pasterkinjo zavolj 3000 fl. hotel z žveplom zastrupiti.

(Koleki ali štempeljni) vseli denarnih vrst pridejo ob novem letu predružačeni na svetlo; spodnji tisek bo pri markah do 50 kr. rudeč, pri markah do 90 vijoličen, in pri markah od 1—5 fl. zelen. Stare marke pridejo ob veljavo in se bodo do 30. aprila 1877 zamenjevale z novimi.

(Celjski „Ledrer-Viereck“) se je začel rušiti. Umrl je 13. t. m. Anton Lassnigg, znani branitelj in zagovornik ustavoverne stranke celjskih „purgarjev“. Bog ga naj milo sodi!

(Spremembe v lavantinski škofiji.) Č. g. Jakob Paltauf, župnik v pokouju je imenovan za kn. šk.

duhovnega svetovalca. — Č. g. J. Šabot, župnik pri sv. Roku za Sotlo stopi v stalni pokoj; na njegovo mesto pride za provizorja č. g. J. Dečko. Č. g. M. Kolenko je prestavljen za kaplana v Šmarjeto na dravskem polju. — Kaplanija pri Mariji Snežnici ostane začasno izpraznjena.

(Dražbe) v tretjič 25. nov. Jožef Urban v Vuhredu 4700 fl. 27. nov. Fr. Črešner 1015 fl. Kašp. Korenjak 3345 fl., Tom. Krameršek 1005 fl. vsi v Konjicah; 28. nov. Jožef Majcenovič na Benskemvrhu 3445 fl., Janez Kaiser v Digošah 550 fl., Kašp. Konec 1140 fl. v Konjicah; 29. nov. Jernej Robnič 7695 fl. v Konjicah; 1. dec. Martin Cvahte 400 fl. v Konjicah.

Listič opravištva. G. A. Krivograd plačali do maja. —

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

(1 Hl. = 1⁰⁰/₁₀₀ vag.)

Mesta	Pšenica	Rž	Ječmen	Oves	Turčija	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor . .	8 10	6 20	5 50	3 50	5 50	5 —	5 50
Ptuj . . .	8 40	6 52	5 20	4 30	4 85	4 80	4 90
Ormuž . .	7 32	6 17	5 70	2 92	4 80	7 80	4 88
Grače . .	8 65	6 50	4 88	3 65	4 79	—	4 84
Celovec . .	8 88	7 66	5 24	3 46	4 80	4 46	4 88
Ljubljana .	9 10	6 40	4 70	3 57	6 80	4 70	5 85
Varaždin .	6 40	6 40	5 80	3 60	5 —	5 50	4 40
Zagreb . .	10 80	8 —	6 —	3 —	6 80	—	—
Dunaj . .	11 90	9 75	8 60	7 50	7 30	—	—
Pešt . . .	11 15	9 30	7 15	7 40	5 50	5 —	—

V Mariboru. Krompir 2 fl. 20 kr. Hl. — fažol 14 leča 30, grah 28 kr. Kg. — Pšeno 10 kr. liter. — Pšenično gres 26, prednja moka 21, srednja 16, polentna moka 13 kr. Kg. — Kravje maslo 1 fl. 20 kr., svinjsko maslo 90, slanina frišna 62, slanina prevojena 90 kr., puter 1 fl. 5 kr. Kg. — Jajce 3 kr. vsako. — Govedina 44, teletina 55, svinjetina mlada 55 kr. Kg. — Mleko frišno 12, posneto 10 kr. liter. — Drva trda fl. 3 90 mehka, fl. 2 80 Kbmt. — Ogelje trdo fl. 1 —, mehko 60 kr. Hl. — Seno 2 fl. 70 kr., slama 2 fl. 80 kr., stelja 2 fl. 20 kr. za 100 Kg.

Dobra sol po najnižji ceni

v žakljih priredjena se dobi v veliki, privatni solni zalogi v Celju — Salz-Depot in Cili — Zastopnik zaloge je gosp. 1—3 R. Jud v Celju.